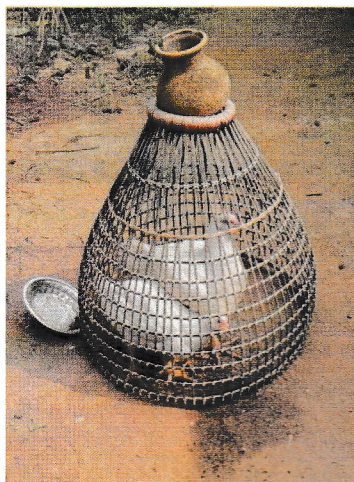
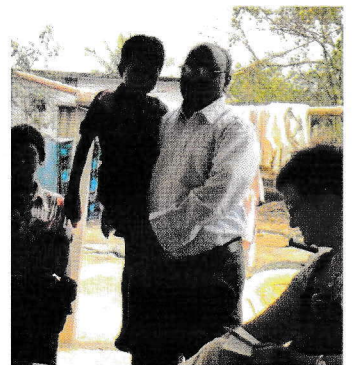
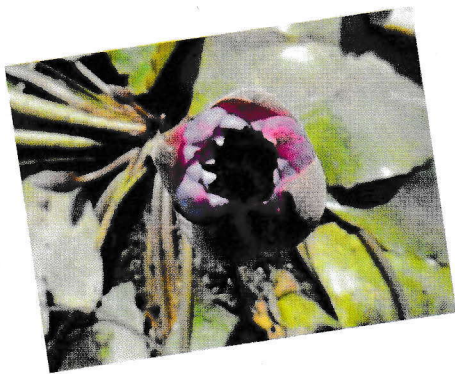
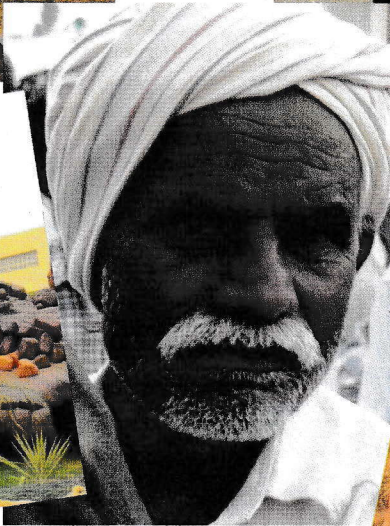
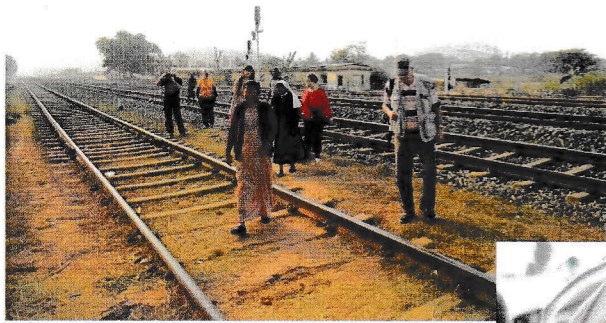

Wanakkamreis : 4/1/2013 tot 28/1/2013

Reizigers : Jan en Rosette, Marlene, Guido en Agnes, Valerie Tensen.

Vrijdag 4/1/2013

Vertrek.

In de luchthaven van Zaventem (Brussels airport) komen we samen met familie en Wanakkamleden die ons zullen uitwuiwen. Na het inleveren van de bagage en een lekker ochtendkopje koffie vertrekken we op avontuur.

10u45 vertrek naar Abu Dhabi aankomst 20u15 plaatselijke tijd. Hier moest Valerie alleen een andere en latere vlucht naar Mumbai nemen. Deze had bovendien vertraging zodat alle snaren gespannen stonden om onze volgende vlucht naar Guwahati te hebben.

Zaterdag 5/1/2013

6u50 vertrek Mumbai naar Guwahati via Kolkata , aankomst om 11u50 plaatselijke tijd !

Alles verloopt prima, alle bagage is aangekomen.

We worden opgewacht door Fr. Varghese en zijn drivers en vertrekken naar het opleidingscentrum, NEDSSS en verblijfplaats van de Father. Onderweg zijn er veel verkeersopstoppen, maar dat is normaal want wie dacht dat ze enkel in België overal tegelijk werken aan de wegen, moet hier maar eens komen kijken. We komen aan in het NEDSSS-center helemaal boven op de berg rond 13u15. **25km tot NEDSSS**

We krijgen onze kamers ingedeeld. Ondertussen was Sr. Mary Matthew gearriveerd. Het was een warm weerzien voor Jan en Rosette en voor de anderen een aangename maar korte kennismaking. De zuster moest onmiddellijk terugkeren en we geven het grootste deel van onze medicatie die we meekregen van een huisarts met pensioen, af voor het dispensarium.

De zuster is erg blij met deze giften en na een echte fotosessie nemen we afscheid.

Ondertussen staat de thee en de gebruikelijke koekjes/cake al klaar om ons op te warmen WANT het is hier erg koud (vandaag amper 12° C). We maken kennis met Sr. Prema die ons de volgende dagen regelmatig zal begeleiden.

Na het herschikken van onze ¼ lege valies worden we verwacht in de vergaderzaal voor een overzicht van de bevolkingsgemeenschappen, de districten en de verschillende sectoren waarmee het North East Diocesan Social Service Society bezig is. (NEDSSS)

Na de lekkere maaltijd gaan we slapen en gelukkig hebben we meer dan 1 deken ter beschikking, want de nachten zijn hier bijzonder koud (4 à 5 °C). Er zou warm water zijn maar de kraan produceert enkel koud water. Brrrrr!

Zondag 6/1/2013

Om 6u H.Mis in de kapel en daarna ontbijt. Na ontbijt even onze kamer opruimen en rond 9u30 worden we beneden verwacht bij de Van (= volumewagen). Zoals steeds Indian time = stretchable time, de Fr. komt er rond 10u door. Verste punt tot de dorpjes vandaag is 86 km

We vertrekken voor ons eerste bezoek aan een dorpje in de bergen van de "Garo tribes". De dorpjes zijn prima verzorgd en er staat bij de parochiekerk een school en een klooster voor enkele zusters met op de bovenverdieping het meisjes internaat. Eén zuster staat dag en nacht ter beschikking van het dispensarium enkele honderden meters meer naar beneden in de jungle. De lessen worden in de eigen taal van deze Garo's gegeven voor zowel de jongens als voor de meisjes. Op dit moment was het schoolvakantie.

Een beetje verder is een 2de dorpje van dezelfde tribes en daar bezoeken we het ganse dorp met hun

activiteiten voor inkomen. Dit zijn o.a. het oogsten van rijst, zijderupsen kweken en weven. Er is geen electriciteit, er is grote armoede en gebrek aan drinkbaar water. Het water komt van de bergen maar is niet drinkbaar. Ze hebben ook veel last van olifanten. Zij leven in clans die worden gelinkt aan andere clans van dezelfde stammen. De kinderen huwen rond 14 jaar maar kiezen zelf hun partner waarna ze de zege moeten vragen van de nonkel en dus niet van de ouders.

Maandag 7/1/2013

Het blijft mistig en kil. De mensen blijven langer slapen want het is te koud om te werken. Overal worden vuurtjes aangemaakt om de koude handen en voeten op te warmen. Als rond 10u de zon erdoor komt wordt het aangenaam warm.

We worden verwacht in de vergaderzaal en maken zo kennis met de volledige staff.

We krijgen uitleg over alle activiteiten van de NEDSSS en wie welke verantwoordelijkheden hebben. We stellen ons voor, evenals onze groep "Wanakkam" en na een over en weer stellen van vragen denken we te weten hoe hun organisatie werkt.

Na deze vergadering gaan we even de stad in om handwerk van de verschillende stamvolkeren aan te kopen voor de expo.

Na het middagmaal vertrekken we naar enkele bergdorpjes. In de omgeving van het station van Panikhaiti, worden we aan de spoorweg afgezet en moeten we de sporen oversteken (op zijn Indisch) om de steile klim aan te vatten naar het eerste dorpje. Onderweg komen we een koppeltje tegen (62 en 65 jaar) dat zwaar beladen dezelfde klim moet doen als wij maar dan op blote voeten. De stammen van deze bergdorpjes hebben de regering al meermaals gevraagd een deftige weg aan te leggen maar in plaats daarvan worden er wat bakstenen trapjes gelegd met veel zand dat in het regenseizoen verandert in modder en dus gevaarlijk wordt.

De armoede is hier schrijnend en de kinderen kunnen maximum tot 10 jaar naar school (als ze al gaan!) want ze kennen enkel hun eigen taal. De grond van het dorp is van de hele gemeenschap en de solidariteit is erg groot. Ze hebben als motto "leef ik dan leef ik en ga ik dood dan ga ik dood"

Het dorp wordt regelmatig aangevallen door olifanten die de huisjes vernielen of door andere stammen. De lappen grond aan de rivier worden ingepalmd door de moslims en bij de overstromingen in het regenseizoen gaan die dan een schadevergoeding vragen bij de overheid. Het zijn hier geen graag geziene gasten.

Deze mensen hebben wel voldoende water van de bergen maar leven van hun handwerk, als dagloner en gaan soms maar een halve maand werken want dan hebben ze genoeg verdiend om het leven te lijden dat ze gewoon zijn.

We dalen de berg af en komen zo nog enkele andere dorpjes tegen, alles zeer rustig. In het donker keren we huiswaarts.

Na het avondeten houden we een evaluatie met de Father en Sister Prema. Zij staan versteld wat wij doen om geld in te zamelen en waren blij verrast van ons inlevingsvermogen.

Dinsdag 8/1/2013

Vandaag trokken we naar een heel andere kant van de stad (meer oostwaarts). De bewoners hebben het iets beter en we ontmoeten boven in de heuvels via bijna onbegaanbare wegen een boer waarvan de beide kinderen (meisje en jongen) hebben gestudeerd. Laat ons hopen dat zij een voorbeeld kunnen zijn voor andere kinderen.

We ontmoeten ook een vrouwengroep en bezoeken het enige schooltje met +/- 60 leerlingen en 2 leraren voor 4 klasjes.

Inpakken voor ons vertrek morgen want het zal weer een lange dag worden.

Woensdag 9/1/2013

Juist voor het ontbijt begint alles te trillen, borden, schalen, stoelen, enz. Het keukenhulpje komt ons uit de eetkamer halen om snel buiten te lopen want er is een aardbeving aan de gang. Dat doet echt raar, maar daar zijn ze dat blijkbaar al gewoon.

Vertrek om 10 uur naar de luchthaven en om 12u50 opstijgen uit Guwahati en via Kolkata naar Raipur, waar aankomst voorzien was om 18u20, maar waar we met een gevoelige vertraging slechts om 20u30 landen.

Sr. Philo en de provinciaal overste Sister Sushma staan ons op te wachten. Ze waren reeds van 5u die morgen onderweg. Ze spreken met de driver af dat hij ons op een bepaalde plaats afzet zodat zij niet ook nog eens de stad door moeten want we logeren aan de verkeerde kant van de stad. **54km afgelegd in 1u05** Na een zalige nachtelijke maaltijd al dan niet westers slapen we in een echt bed. Yes!!

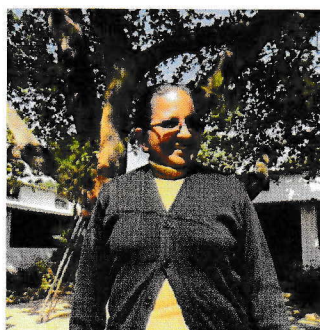
Donderdag 10/1/2013

De volgende morgen vroeg op vertrek 7u15 want het beloofd een lange rit te worden van ongeveer 11 uren. We rijden de hoek om en willen het viaduct nemen als er plots 2 jonge gasten voorbij komen gestokendie ten volle tegen onze Van knallen (ze reden natuurlijk langs de verkeerde kant). Oeioeioei. Uiteindelijk valt het nog mee en staan ze recht. De bijzitter heeft echter veel pijn aan zijn knieën. Een winkelier zag het allemaal gebeuren en ging alles regelen zodat onze driver ons eerst kon wegbrengen.

Onderweg kijken we onze ogen uit en Guido en Marlene nemen regelmatig foto's.

Na dit bezoek
juist onderweg krijgen
Ambikapur is en of we
rijden met 2 wagens

vertrekken we naar een school in Junadih maar
we een telefoon van Sr. Leelamma dat ze reeds in
even op haar wachten aan het busstation. We
verder naar de school en bezoeken de hostel.

De kinderen slapen op bedden met houten planken of met een heel dun matje. De toiletten zijn in erbarmelijke staat doordat de omwalling werd weggespoeld en op de beerput gevallen is. Het was dus nu een open beerput voor 10 toiletten die even was afgedekt met wat platen, een verschrikkelijke stank. Ook stonden de waterputten bijna droog en het regenseizoen komt er pas aan tegen mei.

We hebben gezellig gepraat met Sr. Leelamma (die overigens erg bezorgd was over onze verzorging bij de Ursulinen) en namen van haar onderweg terug afscheid vermits ze nog 5 uren terug moest rijden naar huis. Onderweg gingen we nog even langs bij de novices, trouwens het thuisadres van Sr. Philo voor een kopje thee, zang en gegiechel. We bezochten er ook hun grote groente- en vruchtentuin. Na dat bezoek gingen we op ziekenbezoek bij Father Messiaan in het ziekenhuis, Jezuïet, 92 j oud en al 56 jaar actief in India. We namen chocolade mee en we konden hem geen groter plezier doen. Hij heeft er profijt van gesnoept. Bij thuiskomst had Sr. Anima laten verstaan dat ze ook nog even een bezoek verwachtte van ons, wat we met graagte hebben gedaan. Er werden oude verhalen bovengebracht en het deed haar zichtbaar goed.

Na een zalige Indische maaltijd hop naar bed want morgen is het weer vroeg dag.

Zaterdag 12/1/2013 192km gereden

Om 5u30 uit de veren en om 6u zitten we al in de Vans, want vandaag gaan we samen met het grootste deel van het convent naar de inhuldiging van een nieuw convent in Adrai op **86 km van Ambikapur**, een ritje van dik 2 uren rijden ! Beneden zijn de ruimtes voor het convent en boven het internaat voor de meisjes. Het wordt een prachtige maar erg lange inhuldiging door de bisschop met H.Mis en eten, alles erop en eraan. De

bisschop is een warme man die dicht bij de mensen en vooral de kinderen staat.

Na de middag bezoeken we nog 2 anderen internaten/scholen.

De 1ste een hostel in Prattapur voor 130 kinderen. Het convent heeft 5 zusters waarvan 1 verpleegster. In de hostel was slechts een toilet ter beschikking die ze enkel 's nachts mochten gebruiken.

De 2de in Jagnathur waar 85 kinderen verblijven en waar de kleinste 30 in één kamer samen op de grond slapen. We kregen hier een héél slecht gevoel bij.

Ons dagenlange verblijf in Ambikapur zorgde ervoor dat we keer op keer een welkomstcake moesten aansnijden.

Zondag 13/1/2013

Vandaag na de H.Mis gingen we op audiëntie bij de bisschop en er samen met hem gesproken met de begeleidster van de vrouwengroepen die de taak van Sr. Bridi Ekka overnam nadat bij haar leukemie werd vastgesteld. Wij kwamen haar trouwens gisteren tegen in de laatste school.

De heropstart van de vrouwengroepen is lang niet vanzelfsprekend dat vernemen we hier. Hierna nog even shoppen voor de expo, want de volgende afspraak werd afgelast. Na het eten vertrekken we in 2 dagen terug naar de hypermoderne luchthaven van Raipur.

Dit is al meer haalbaar alhoewel onze stay in Bilaspur bij de Franciscanessen erg pover was. Dat moeten we erbij nemen hé, zo zit het systeem in elkaar, even knoepje omdraaien.

Onderweg stoppen we even voor een prachtig uitzicht op een waterval waar mensen zaten te picknicken
→ een toeristische trekpleister voor de Indiërs. **Tot Bilaspur 240km**

Maandag 14/1/2013

Om 8 uur al de baan op door de stoffige straten van Bilaspur en om 12u30 komen we op de luchthaven van Raipur aan. (**142 km**) Vertrek om 15u in Raipur → aankomst in Hyderabad om 16u45 Eindelijk 2 rustdagen in Hyderabad. We werden afgehaald door taxis die werden gehuurd vanuit het hotel maar die veel te klein waren om ons en de bagage te vervoeren. We werden letterlijk in de wagens gepropt, er moest nog juist geen schoentrekker aan te pas komen. **68 km naar hotel.**

Na een erg lange douche, wat uitpakken en na een stevig glas bier/wijn kwamen vrienden op bezoek. We praten wat en als ze doorgingen namen we een lekkere maaltijd en legden ons te slapen in een heerlijk zacht bed.

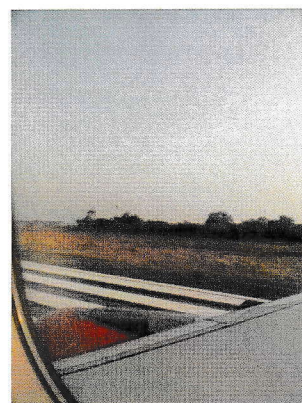
Dinsdag 15/1/2013

Vandaag zouden we ieders onze eigen weg gaan. Valerie en Marlene werden door deze vrienden opgehaald en gingen uitgebreid shoppen en gezellig samen zijn met hen. Er werd zelfs even gespeeld met de vliegers die met tientallen in de lucht hangen ter ere van Sankranti. Ze kwamen rond 22u terug thuis. De koppels deden het wat rustiger aan en flaneerden in de voormiddag in de blakende zon in de zwoele stad tussen de mensen, dieren, auto's, fietsen... Ze leerden oversteken als echte Indiërs en zijn er levend uit gekomen. Om terug naar het hotel te gaan werd er met 4 een riksja genomen. Waarna ze zich aan het zwembad legden op het dakterras van het hotel.

's Avonds hebben we allen samen even nagepraat en de volgende dag wat voorbereid.

Woensdag 16/1/2013

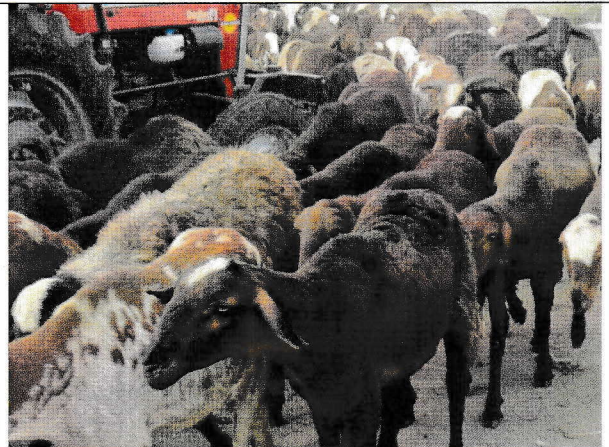
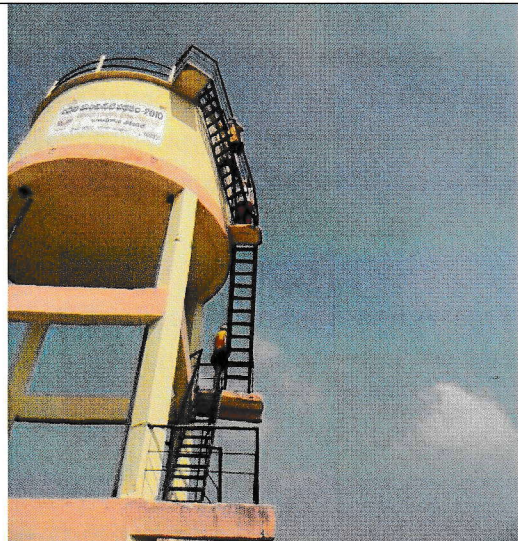
Vertrek om 16u10 naar Vijayawada. Een vluchtje van amper een uurtje ! We landen om 17 uur op een piepklein en oudbollig vliegveldje met militairen met grote schietwapens in de aanslag. Van een vertrek of aankomsthal is geen sprake, ze zien eruit als de wachtzaal in een busstation. De valiezen worden langs dezelfde weg binnengebracht waar wij zijn binnengestapt. Voelt erg griezelig aan. Fr. Showry staat ons al op te wachten met zijn drivers en hij verwelkomt ons met een welriekende roos.

De rit naar Guntur is maar 54 km maar ook hier zijn ze overal aan het werken aan de verbreding van de banen en dus het neemt 2u in beslag voor we in het centrum van Father Showry aankomen. Het wordt een helse rit want onze driver wil precies snel naar huis. Valerie en Marlene slapen in een home voor oudere of zieke zusters van de Sisters of Charity. Jan en Rosette, Guido en Agnes slapen in het centrum van het GDWSSS.

Donderdag 17/1/2013

Vandaag gaan we de kleine dorpjes in. We bezoeken toiletten, toiletten en en nog eens toiletten. Te Podapadu project 11/10 toiletten, te Patibanda een overhead tank van project 10/13. De straffen onder ons wagen de klim boven op een wiebelende draaitrappeladder naar de watertoren toe.

Onderweg zien we erg veel kudden met geiten, buffels, karren getrokken door buffalo's, véél katoen-, rijst-, groene chilipeper- en wietvelden. Veel groen, water, plukkers en rode chilipeper-tapijten waar ze liggen te drogen in de zon. Een mooi zicht.

De balen met katoennopjes worden op een onmogelijke manier gestapeld op vrachtwagens. Bij de velden staan tentenkampen voor de plukkers.

75km gereden vandaag.

's Avonds ontmoeten we Joe Velu en worden we uitgenodigd bij hun familie voor een lekkere maaltijd met hapjes en natuurlijk Kingfisher bier. Het was een tof weerzien voor Jan, Rosette en Marlene.

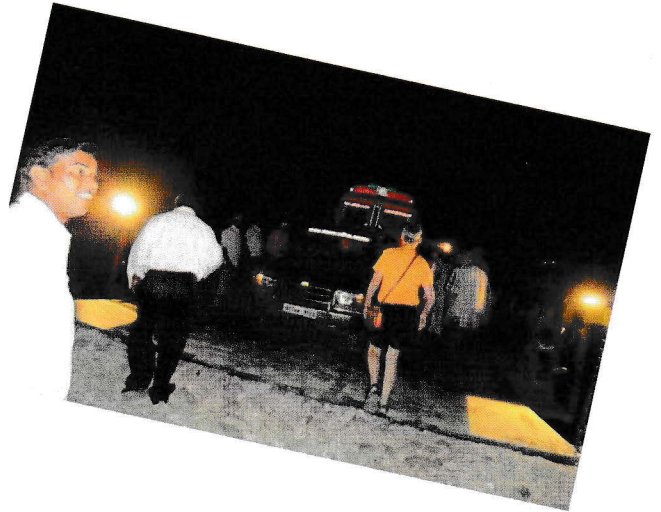
Vrijdag 18/1/2013

We vertrekken pas om 10u nadat we vruchteloos hebben geprobeerd om op internet te geraken. De rit duurt +/- 2 uur en we bezoeken weeral toiletten project 10/14 in Pinnelli. Project 11/07 in Perecherla.

Daarna, zoals we gewoon zijn met Fr. Showry, rijden we van parochie naar parochie waar we erg jonge en geëngageerde priesters ontmoeten. We steken de Krishna-rivier over op een veerpont met auto's en vrachtwagens waarna we rijden en blijven rijden tot in Nalgonda. Vraag is gaan we uitkomen in Hyderabad!!! In een klein dorpje waar hij de mensen ging motiveren om hun dorpsgenoot die priester wordt en die in april zal worden gewijd, goed te ontvangen komt de ware Father naar boven. De man die mens is tussen de mensen, de man die iedereen kent en de kinderen op de arm neemt als een echte vader.

Na een simpele maar echt lekkere maaltijd bereid door in aller haast bijeen geroepen priesters

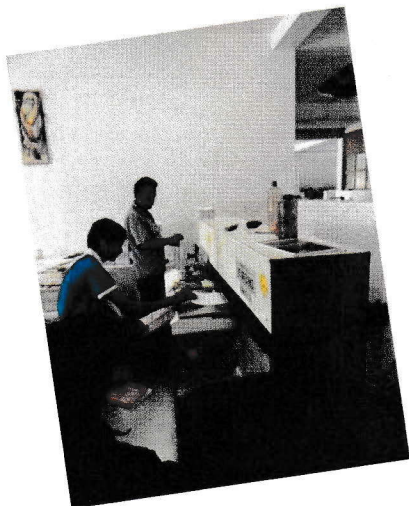
(ondertussen al 20u) worden we via een simpelere weg geëscorteerd, door 2 van hen op de moto, om het veerpont te bereiken. Nog 2 uren te rijden naar huis in het donker op wegen die soms goed en soms ineens braak liggen. Het is een avontuur op zich, evenals het veerpont nemen in het pikdonker.

Dankzij de goede driver arriveren we om 23u30 terug in Guntur. **225km afgelegd vandaag.**

Zaterdag 19/1/2013

Marlene ging deze morgen naar de H.Mis in de kapel beneden en nadien vroegen enkele zusters om even een koffie te drinken tot de driver van Fr. Showry ons zou komen oppikken. Daar geraakt ze in gesprek met de zusters over hun leven/leeftijd en word ze voorgesteld aan de priester die de eucharistieviering verzorgde. Hij verteld over de Don Bosco-school en het internaat voor jongens juist naast het bisschopshuis en ze probeert van Fr. Showry gedaan te krijgen dat we er een bezoek mogen doen.

Het is een technische school en dit was toch weer eens iets anders voor de mannen onder ons. De straatjongens en drop-outs worden hier opgeleid tot "drukker, mechaniker, elektricien, chauffeur en zoveel meer" ze krijgen bovendien een minimum aan algemene opleiding en de straatkinderen worden getest, bijgeschoold en eventueel doorgestuurd naar een hogere opleiding.

mee. Het zijn 2 heel vrolijke personen en bij de nodige uitleg onderweg wordt dan ook gelachen en gezwansd. Bv aardnoten heten bij ons monkeynuts. Een schatterende lachbui als gevolg.

In het eerste dorp worden we opgewacht met trommels en welkomstrituelen. Het is een erg proper dorp. We bezochten 4 dorpen PEDDA THANDA – DUBBA THANDA – BAOTHU THANDA – SEETYA THANDA. In de late namiddag eten we in een plaatselijk wegrestaurantje.

Na het dusty landschap met al dan niet de ramen wijd open snakten Jan (maar ook de anderen) naar een lekker drankje bij de father. Hij zorgde steeds voor bier en pikante hapjes. Wie verschiert er dan ook van dat we niet echt ons best deden aan het eten van de zusterkes 's avonds?

Dinsdag 22/1/2013

Het stof was amper weggespoeld maar vandaag vertrokken we al om 8 uur voor het bezoek aan vele stoffige dorpjes. Dus aan huizenbouw project 10/20. De huizen zijn nog niet allen afgewerkt. Project 12/02 en koeienproject 11/02 in Karimnagar maar dicht bij Warangal. Project 12/06 en 12/03;

Rond 16u waren we terug en gingen we shoppen voor de expo. Zijden sjaals vinden is hier een echt probleem. We moeten in het vervolg echt meer kopen in de grote steden.

Woensdag 23/1/2013

Vandaag weer vroeg uit de veren want om 9 uur worden we al in een dorpje verwacht met de nodige welkomst rituelen. Project 11/03 koeien en Project 11/05 huizenbouw. Het is een erg arm dorpje.

Na wat mailen vertrekken we met de zuster van het LodiMSSS centrum op zoek om echt te shoppen terwijl de mannen het mailtje verder afwerkten en/of even gingen rusten. Als we terug kwamen stond er warm water voor de vrouwtjes klaar. Valerie en Marlene namen dan maar een koude potdouche want we hadden niet veel tijd om ons klaar te maken met onze Indische outfit om op restaurant te gaan met Fr. Leeno. Marlene had de sari van Valerie omgedrapeerd en dat viel duidelijk in de smaak bij de drivers en de Father. De andere vrouwen droegen hun nieuwe aangeschafte salwars.

Na erg lange tijd is er eindelijk wijn beschikbaar en drinken Valerie en Marlene dan ook dit heerlijke drankje.

Donderdag 24/1/2013

Een kort bezoek aan het HIV centrum juist achter de hoek op de gronden van het bisdom. Hier wordt een nieuw internaat/opvangtehuis gebouwd dat overmorgen zou moeten worden ingehuldigd. De 25 kinderen die nu wat verderop logeren in "het huis der vreugde" verhuizen dan en na enkele tijd komen ook de kinderen die we gisteren bezochten van zo'n 20km verderop hier hun intrek nemen. Zij leven nu samen met de volwassen zieken en worden steeds met hun neus op de feiten gedrukt.

PS. de broeders hebben een prachtige tuin en een erg goed nieuw gebouw om in te leven. Wat ons opviel was dat een van de broeders zelfs de haag aan het afstoffen was. 😊

Na dit bezoek en de rondleiding worden we in het centrum verwacht voor een bezoek van de mensen uit Nalgonda.

We vertrekken voor ons verblijf in Karimnagar met al ons hebben en houden. De rit viel erg mee en na 1,5 uur rijden (**86km**) komen we aan bij Fr. Raja. Ook al een oude bekende van Wanakkam. Na enkele nachten te hebben doorgebracht in sobere kamers met een kakkerlakken en/of spinnen slapen we hier in luxe kamers en heel erg netjes. Je ziet dat hier de hand van jonge zusters (Sr Preetha en haar zus Sister Deepthi) gemoeid is.

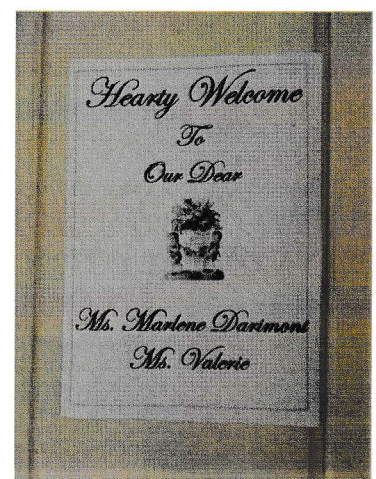

Jan en Rosette krijgen de benedenkamer want zo zegt de Father" zij zijn al wat ouder".

De rest van het gezelschap logeerde op de eerste verdieping en ja die kamers waren nog mooier en groter. Aan de deur hing een groot blad met welkom en onze namen eronder.

Om 15u vertrekken we voor een bezoek aan een grote school. De dress-code was niet gekend en we staan plots voor het voldongen feit dat we midden in een schoolfeest belanden. Het is een rijke school en het was het jaarlijkse schoolfeest. Erg grotesk maar o zo vertederend soms.

83 km gereden

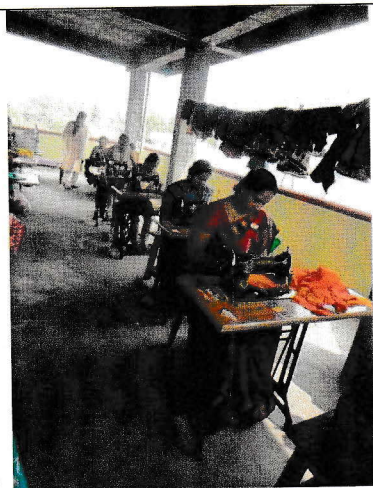
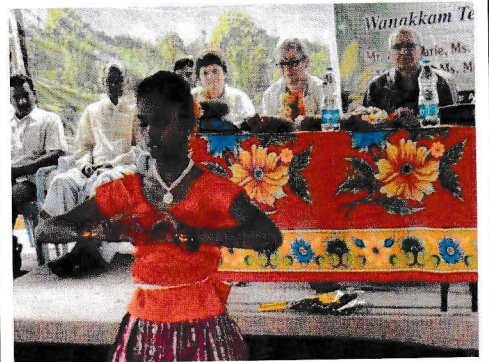
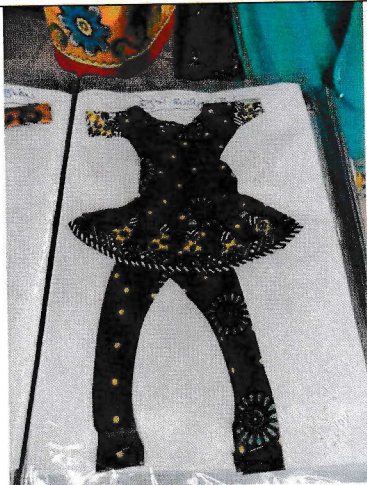

In de steden hebben we toch wel aardig wat bourka's gezien en soms valt het op dat mannen in een geklede broek en hemd in de rijstvelden bezig zijn. Slijk dus overal op hun kleding.

Vrijdag 25/1/2013

Vroeg op pad want we hebben een drukke dag voor de boeg.

Project 11/12: We zijn gestart met het bezoek aan een thuiswerkster, een opgeleid jong meisje die zelf haar naaimachine heeft gekocht, gedeeltelijk door ons gesponsord en gedeeltelijk door haarzelf.

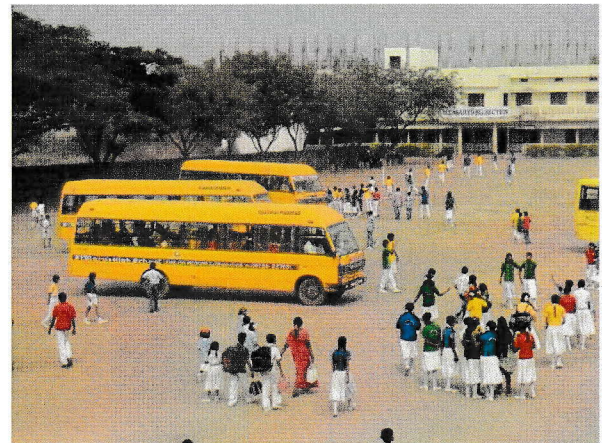
Daarna worden we in het dorp verwacht voor een grote huldiging en dankbetuigingen en persoonlijke getuigenissen van de jonge meisjes. 's Middag met de father gaan eten in een restaurant en opnieuw op bezoek bij een koeien project nl . nr 10/19. Het is erg zielig, het is een dorp van 20 families waar enkel de vrouwen thuis zijn en het zijn voornamelijk inwijkelingen van Warangal. Daarna nog even een bezoek aan een HIV centrum waar de zusters erg begaan zijn met hun patiënten.

Na een flinke potdouché gaan we in de buurt eten in een klooster met internaat. De kinderen staan al klaar en iedereen wil op de foto. Na het eten komt er een gezellige avond. De zusters beginnen te zingen, dan zingen wij wat en tussendoor wordt er veel gelachen. Het is echt gezellig, gemoedelijk.

Totaal vandaag 182km afgelegd

Zaterdag 26/1/2013

Vandaag is het republiek dag en we worden voor dat feest verwacht in een school. We bezoeken de school en vieren met hen deze speciale dag. Weer dansjes en oplaten van de vlag met de groet. Aan een foto van Gandhi slagen we ter inzegening kokosnoten stuk.

Na het feest en als de kinderen allen met de schoolbus naar huis zijn gaan we een naaiatelier bezoeken van project 11/01, daarna een waterplant in de St. Mary's High School te Salthanabad .

Project 11/08 medicatie en voedingssupplementen voor HIV kinderen. Zoals steeds worden we erg warm ontvangen en treden de kinderen met dansjes op. De jongste is 7 jaar en de oudste 19. Het koken wordt door een besmette moeder gedaan waarvan haar kind hier ook verblijft. De kinderen worden hier met veel liefde

omringd wat ten goede komt aan de gezondheid.

Als laatste project bezoeken we Project 12/05 – Boarding van de Pallottischool.

Zondag 27/1/2013

Onze laatste dag beginnen we met een mooie maar lange H.Mis in het Hindi.

Daarna heeft Rosette het volleybaltornooi officieel als geopend verklaard en moest Jan zijn beste beentje voorzetten om nog maar eens een kokosnoot kapot te slaan.

Valiezen pakken, een laatste douche en het vertrek naar de luchthaven van Hyderabad is gepland rond 15 uur.

Alles was zo goed gegaan en dat moesten we bekopen op deze laatste trip.

De 2de Van had na 1 uur rijden panne en was oververhit. Na een poosje sukkelen kon hij terug verder maar niet voor lang.

De 1ste Van reed na een tijd gewoon door met in het achterhoofd om, nadat hij ons had afgezet, de anderen op te pikken. Dat was echter fout ingeschat. De driver wist de weg niet en had gerekend op de 2de Van om de weg te wijzen. Na meer dan twee uur rondtoeren in en om Hyderabad en na verschillende telefoontjes naar de vrienden van Marlene bereiken we nog later dan de 2de Van de luchthaven om 20u40 !!! Onze vlucht naar Mumbai was normaliter om 21u15 !

Gelukkig had onze vlucht vertraging en was ze uitgesteld tot 23u30, dat werd dan 01u, 01u30 en uiteindelijk stegen we om 1u58 op met meer dan 4,5uur vertraging.

Om 3u10 maandagochtend landden we in Mumbai. Daar waren alle incheck-balies reeds gesloten, zodat we als VIP's werden behandeld, werd onze bagage in no time ingecheckt en moesten we zelf niet lang wachten om door de controleposten te geraken. Dan worden we onmiddellijk begeleid naar de Gate om in

te schepen. Oef , we zitten amper op onze plaatsen of 10' later stijgt ons vliegtuig reeds op, raar maar waar 10' voor het oorspronkelijke tijdschema !

Boven Abu Dhabi blijven we meer dan een uur cirkelen omdat het zicht door de mist en zandstormen erg beperkt is. Gaan we de volgende vlucht halen?

Geen probleem ook daar hebben we 3 uur vertraging en als we op de borden zien komt er geen schot in de zaak. Dan maar eens gaan kijken aan de Gate en wat merken we? Er is een panne van de aankondigingborden en we zijn de laatsten om in te schepen naar Brussel toe.

Hebben wij geluk dat Jan en Guido het initiatief namen om al naar de gate te gaan!!!!

Dus om 17u20 landen we in Zaventem.

Hier worden we massaal verwelkomt door familie, vrienden, sympathisanten, en natuurlijk de Wanakkamleden die ons vergasten op een echt Belgische brood/pistolet maaltijd. Hmm ! Lekkker !

Dank je wel aan iedereen die zo goed voor ons zorgde in India en hier thuis. Dank je wel aan Jos die onze mailtjes en berichten doorstuurden naar alle doorgegevens mailadressen, die alle vliegtuigboekingen arrangeerde en ons goed opvolgde onderweg.

Dank aan al wie met veel interesse ons avontuur volgde en ons morele steun gaf.

Ons avontuur zit er weer op maar we zullen nog maanden/jaren kunnen terugdenken aan deze ervaringen en ontmoetingen.

Weetjes:

TOTAAL AFGELEGDE AFSTAND MET JEEPS EN VANS

• Guwahati	→	683 km
• Raipur Airport – Ambikapur	→	427 km
• Ambikapur	→	287 km
• Ambikapur – Raipur Airport	→	382 km
• Airport Hyderabad (H/T)	→	68 km
• Vijayawada Airport – Guntur	→	54 km
• Guntur	→	549 km
• Guntur – Warangal	→	294 km
• Warangal	→	400 km
• Warangal – Karimnagar	→	86 km
• Karimnagar	→	265 km
• Karimnagar – Hyderabad Airport	→	256 km

3.751 km op 23 dagen !!!

= (gem. van 163 km/dag)

Kostprijs brandstof:

- Benzine: 72,38 Rs. per liter
- Diesel: 51,65 Rs. per liter

